

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Виходить щодругий день

Рік I.

Станиславів, четвер 28 серпня 1941.

Preis 5 Pfennig, oder 50 Kop.

UKRAINISCHES WORT
Schriftleitung und Administration Mickiewicz-Platz Nr. 2.

Erscheint am Dienstag, Donnerstags und Samstag.

Ч. 16.

Редакція і Адміністрація: Станиславів, пл. Міцкевича ч. 2. I пов., ч. тел. 16-53.
ЦІНА 50 коп.
або 5 нім. фенігів.

Українці Станиславської Області

В перших днях липня 1941-го року большевицька влада та червона армія уступили з території Станиславської області. Де тільки ворог уступив, там українське громадянство зараз же стихійно творило свою владу, часто навіть не чекаючи приходу наступаючих військ союзників. Це явище треба підкреслити як вияв здорової думки, як стремління до ладу, та порядку, як доказ зрілості нашого громадянства до державного будівництва. Влада виросла з найздоровішого ядра нашої нації, творилася з найсвідоміших одиниць по селах і містах. Попередня влада остевила по собі сумну спадщину-руїну. Очевидно з людей, що попередньо виконували владу, ніхто не остався і не міг лишитися на своєму місці. Тому нова влада творилася зовсім самостійно і поза засміченими поміщеннями не мала нічого, що могла б від попередньої перейняти, чим покористуватись. А потреби хвилі ставили до нової влади дуже важкі та всесторонні вимоги.

Рівночасно з творенням влади по громадах, а місцями й раніше організувались районні (повітські) осередки. За їхніми вказівками конститувалася влада по громадах і виконувала свої найперші завдання.

В завершенні тієї організації створилася скоро (вже 10. VII) й обласна Управа, як тимчасово найвищий орган влади та керуючий чинник на терені станиславської області.

Недостача будьякої комунікації і лучності, брак законних приписів і інші перешкоди не дозволили обласній Управі всесторонньо розгорнути працю та вирішити всі нагрілі до вирішення питання. Проте ж ми робили все, що було в наших силах, охоче, в кожній порі дня і ночі, служили радами і порадами, надсилали на місця директиви, організували все нові ділянки праці, а в дні 29 липня ц. р. випустили друком „Вісник Станиславської Обласної Управи“ як перший загальний вияв нашої діяльності, а досі може й одинокий Український державний збірник розпоряджень цього часу.

Ми свідомі того, що були помилки, були може і браки у виконванні обов'язків, але була добра воля, було чесне змагання виконати все як найкраще. Зі спокійною совістю можемо стати перед Українським Народом і сказати йому слова Шевченка:

Ми чесно йшли. У нас нема
Зерна неправди за собою“.

З другої сторони мусимо ствердити з найбільшою радістю, що ми знайшли в нашому громадянстві послух і карність, — цілих найпотрібніші при творенні державної організації.

На днях адміністраційну владу також у ншій області перейняло Галицьке Губернаторство з осідком у Львові. У зв'язку із цим область як адміністраційна одиниця не буде існувати, а на її місце повстають чотири округи із осідками в Станиславові, Коломиї, Калуші та Рогатині; кожна округа підлягає безпосередньо губернаторству.

У зв'язку із цим обласна Управа, як орган влади, перестала існувати, а владу на терені нашої області перейняли Окружні Старости, як носії суверенності Великої Німеччини. Користаючи з цієї нагоди, дякуємо Українському Громадянству й органам Української влади за те довір'я, що його до нас мали та за карність, яку виявили. З радістю стверджуємо, що Українська Нація стала здібною до власного, державного життя і в дуже прикрих хвилинах задержала рівновагу, а органи влади вміли задержати повагу й управляти, керуючись здоровим розумом.

Нову організацію адміністрації ніяк не належить уважати за рівнозначну з остаточним вирішенням нашого політичного майбутнього. Нашим збірним стремлінням є бути невіддільною частиною Української цілості, так як стремління молодого, здорової нації не може бути інше. Хоча, мабуть, воєнні та господарські причини вирішили створення дистрикту Галичина, з влученням його до Генерал-Губернаторства, проте ж всі ми твердо віримо, що українська справа буде все ж таки вирішена для нас позитивно та корисно.

Ми просимо всіх наших громадян пильно виконувати доручення нової адміністрації, щиро з нею співпрацювати та йти їй у всьому на стрічу. Тому й ми всі остаємось на місцях і далі ще більш енергійно працюємо для відбудови нашої України. Німці, це наші природні союзники, їм завдячуємо наше визволення. Їхні вороги, це теж і наші вороги, тому досложимо усяких зусиль, щоб остаточна перемога була за Німеччиною. Пам'ятаймо, що перемога Німеччини це теж і наша перемога, це перемога України.

Німецька адміністрація прийшла до нас з відвертим серцем і щирою волею співпраці. Наше відношення до неї мусить бути таке ж саме, скріплене ще й почуттям належної вдячності Німецькій Нації та її Вождеві.

Тому з подвійним розмахом забераймося до дальшої праці в нових умовах з гордим переконанням, що працюємо теж для величчя та слави України.

Станиславів, 15 серпня 1941.

ОБЛАСНА УПРАВА.

Остаточна перемога Німецької Армії — це також перемога Української Нації над Москвою

Підсумки двомісячних змагань Німецької Армії

24 серпня. Львівське радіо подало підсумки військових здобутків німецької армії за весь час війни з большевицькою Росією. Німцями взято в полон 1.200 тисяч совітських жовнірів, большевики втратили 14 тисяч танків, 15 тисяч гармат, 11.250 літаків. За цей же час звільнено від совітських військ усю Правобережну Україну, очищено шлях до Чорного моря та відрізано большевицьку армію від могутніх металургічних центрів Запоріжжя.

Ні один військовий похід, який тільки знає історія не був таким блискучим, як цей похід німецької армії.

Львівське радіо зупиняється на причинах такої ганебної поразки совітів. Причина лежить — в недос-

тачі традиції своєї армії. Большевицька армія не має навіть тієї традиції, яка була за царату. Старих, випробованих в боях, генералів знищено або відсторонено від армії. Довір'ям користувались тільки стійкі большевики та й тих усував Сталін, коли вони не погоджувались з його монгольською політикою жидо-большевиків. Знищити цю монгольську гниль — ось святе завдання німецької армії, на чолі якої стоїть Адольф Гітлер. — Армія, що не має традиції, мусить бути знищена. Остаточна перемога німецької армії — це також перемога Української Нації над Москвою.

Далі Львівське радіо підкреслює, що в совітській армії віддано боротьба тільки фанатики, які вірять в комунізм, але це тільки одиниці.

Німці біля брами Одеси

Вдруге в ХХ сторіччі німецька війська біля брами Одеси. Між ними є чимало вояків, які були ще тут у велику визвольну боротьбу Українського Народу у 18—20 роках. Тоді німецькі вояки разом із отаманом Петлюрою боролись за вільну Україну.

В гавані Одеси пошкоджено великий крейсер. Після зайняття Миколаєва і оточення Одеси большевицький воєнний морський флот може опіратись тільки на Сестастополь.

Трофеї здобуті в Миколаєві викривають плани большевиків

Після того, як був зайнятий німцями Миколаїв, тут здобуто ліквідовано в 35 тисяч регістрованих брутто-тон, один крейсер — 10 тисяч регістрованих брутто-тон, 4 есмінці. Большевики їх на швидку добудували на суднобудівельних заводах Миколаєва. Безперечно, що будова таких могутніх військових кораблів мала дальшу мету, бо на Чорному морі вони майже не потрібні. Будова їх зв'язана з планами Сталіна захопити Босфор і Дарданели і вийти на Середземне море. Для цього в останній час до Чорного моря перекидалось чимало совітського флоту, але хоч як був розбудований військовий флот на Чорному морі, все ж у військових подіях він не відіграв великої ролі. Спроби напасти на гавані Румунії були відбиті німецькими і румунськими військами.

Війна на Заході

23 серпня львівське радіо повідомляє: На південному сході Англій, німецькі літаки потопили минулого дня англійський торговий корабель, тонажністю в 1.000 брутто-тон.

При нападі німецьких літаків на Бритійську морську базу — Александрію — вночі на 22 серпня були помічені влучні й прями попадання бомб на промислові об'єкти й портозні споруди. Запимічено теж великі пожежі.

Бритійські літаки скинули минулої ночі на різні місцевості західної й південно-західної частини Німеччини розвинні та запалювальні бомби з малим наслідком дії. Німецька зенітна артилерія збила один з нападаючих британських літаків.

Бомбардування летунських майданів

23. VIII. „Минулої ночі німецькі літаки бомбардували багато летунських майданів на Бритійському остріві.“

Збито два британських бомбардувальники

23. VIII. Німецькі вилочислвачі мін і розвідувальні судна зістрілили над каналом Ля-Манш два британські бомбардувальники.

МОЛОДЬ І НАЦІЯ

З ЖИТТЯ МОЛОДІ

Живемо у часах творення нового ладу в Європі, у часах відновлення української державності та розбудови нашого нового життя.

Цілий світ звертає тепер особливу увагу на виховання молоді, бо майбутнє завжди належить молодим.

Українській молоді треба також присвятити багато праці. Деяку частину молоді освіти, заскорузлу в поривах, з двоюрим душами, треба цілковито перевиховати на молоді незапокоєну в бажаннях і досягненнях, на молоді ідейну, віддану Нації, аж до самопожертви. Треба виховати її на членів Української Нації — а це можливе лише тоді, коли політичною релігією Українців — стане націоналізм.

Бо тільки українська націоналістична молодь здійснить гаряче бажання численних поколінь, здійснить нестримні поривання борців: збудувати Українську Незалежну Державу.

В молоді треба впоїти розуміння, що не Нація існує для нас, але ми існуємо для Нації, що Нація — це найвищий політичний організм, що живе своїм власним життям побіч інших національних організмів та змагає до найвищого рівня розвитку, що Нація мусить жити, що того права ніхто їй відібрати не в силі, бо Нація вічна, бо Нація невмируща.

Націоналізм уважає Націю найвищим збірним живим організмом, який не признає „людства“, як збірного ества, вищого від Нації. Він не думає, що Нація може розплестися в якомусь ілюзорному „людстві“, якщо того вимагає добрий того „людства“.

Назпаки, націоналізм твердить, що „людство“ — це лише збірна назва на означення живучих біля

себе Націй, з яких кожна є окремим організмом, що має повне право до життя, а коли цього вимагає потреба, має право рятувати своє життя навіть коштом другого організму.

За право до життя ведеться найзазятіша, найстрашніша і найбезоглядніша від всіх інших на світі боротьба. Вона триває доки життя. Вона закінчується або смертю противника, або цілковитим знищенням того, хто боровся за це право до життя.

Це право до життя одне, але тверде: „Слаби і гине!“

Тому молодь — боекза когорти, авангард Нації — мусить бути крицево сильна, щоб вдержати поле боротьби, щоб знищити цілковито ворога і заявити світові право до вільного і самостійного життя Української Нації!

Тому молодь мусить знати, що нема ділеми — мир або війна, лише упадок або перемога; нема ділеми — віра чи безвір'я, лише правдива віра, чи фальшива; нема ділеми — людяність чи звірство, гуманність чи пиха, лише — сила чи слабкість.

„Лише фальшиві проповідники казали ворогів найбільших, мов друзів, обіймати і веліли служити не ідеї лиш людям, а коли тріумф ідеї осягався муками мільйонів людей, перед ідеєю відступали в страху як перед нелюдською примарою“. (Донцов).

Ми молодь живемо і життя віддамо тільки для нашої одної спільної ідеї. Вона в нас завжди на першому місці. В нас Нація і Україна понад усе!

І ми самі не прохаючи нікого іншого, підемо твердо і сміло з цим кличем вперед і ми переможемо бо віримо, що наша сила в нас самих!

З НОВИМИ СИЛАМИ ДО НАУКИ

Незабаром почнеться новий учбовий рік. Початок шкільного року в цій хвилі є надзвичайний для Української нації.

Наші вороги намагались нас знищити. Це винищення почали з інтелігенції. Бо вороги знали, що нарід, який не має своєї інтелігенції, приречений до загибелі. І вони нищили її всіма способами, кожний по своєму. Польська держава не допускала росту української інтелігенції в той спосіб, що утруднювала доступ в школи для Українців; тим же Українцям, яким пощастило одержати освіту, не давали роботи. Це в гірший спосіб нищила інтелігенцію Росія, особливо большевицько-жидівська Росія. Большевики, всіх свідомих Українців винищували фізично, розстрілювали їх в північях НКВД, або висилаючи на каторгу в Сибір. Замість української — утворили на Україні жидівську інтелігенцію і то з найбільшим ошуканством віддали її за українську. Це робилось занадто просто. Припустимо, якийсь Фінкельштейн змінив своє навісько на Тимощенко і „ходив в українцях“ по большевицьких статистиках. (Зміна прізвищ і національності в советів — є дуже проста справа — за 3 карб. в енкаведистським загсі з першого ліпшого жиди — „робили“ українця).

Вороги в нищенні української інтелігенції зробили багато зла нам.

Ми зараз відчуваємо брак своїх спеціалістів. В цей час, коли моголунська Німецька Армія забезпечила Україні вільний господарський та культурний розвиток, ми потребуємо багато своїх українських спеціалістів. Тому перед українським народом стоїть зараз важлива задача — в короткий порівняно час створити свою інтелігенцію. Український нарід має здібну, віддану національній справі, молодь, яка не могла одержати освіту в роки лихоліття. Тепер святим обов'язком тей молоді йти в школи, набути кваліфікацію. Крім загальноосвітніх шкіл буде утворено багато фахових шкіл. Кожний зможе вибрати школу по фаху, який йому подобається. Відомо, що набуття фаху зв'язане з витратою коштів. Батьки! Не жалійте витратити на науку своїх дітей! Давши освіту, давши фах своїй дитині це все одно, що дати маюток. Бо вашим дітям не загрожуватиме безробіття по закінченні школи. Не загрожуватиме большевицька каторга. Вони будуть працювати для добра України, а разом і свого добра.

Гр. БОВК.

**Наша майбутність
у вільній і сильній
УКРАЇНІ!**

Молодь Станиславова по двогітній перерві, на яку було засуджене ціле суспільно-національне життя Українців, повертає до праці. Два роки не мала українська молодь ніяких легатних форм вияву для себе, не мала змоги працювати в потрібних для цього м'рахах над поглибленням свого виховання. Це більше, в системі большевицького режиму була вона чи не найбільше загрожена духозною депривацією і фізичним винищенням. Та завдяки великій моральній силі — питомі й цілому українському народові — зокрема, світлій традиції української молоді з попередніх ржків, молоді ця зуміла мужньо відперти всі ворожі наступи на неї. Сьогодні молодь з новим запалом, із зрозумінням ваги хвилі й свідомістю обов'язків, які вона на неї покладає, береться відновити своє зорганізоване життя. Буде його на принципах нового світу, в якому доводиться жити з риз українському народові, на кріпких основах українського націоналізму, даючи заповури, що виховується на ідейних борців за велич і силу нації.

У вівторок (19. VIII. ц. р.) відбулися осноуючі сходи І. куреня Організації Української Націоналістичної Молоді „Січ“ у Станиславові. Збори відкрив районий провідник О. У. Н. М. „Січ“ д. Попель Я., віддаючи голос обласному провідникові мгр. Микитюкові Яр. Цей.

Подбаймо про наших найменших

Справа дошкільного виховання у нас не нова. Наші дитячі садки зі своїми садівничками-вчительками за бувшої Польщі, були поширені майже по всіх наших селах і мають свою гарну традицію. Правда, більшість садків мала сезонний характер, бо це були чисто приватні інституції при громадських установах та організаціях, на які ці товариства асигнували частину грошей, розуміючи і доцінюючи справу виховання молодого покоління, як також мізерний батьківських оплат всього 2—3 злотих на місяць. Свідомі своєї праці садівнички-патріотки у душі малих дітей вціпляли перші навички до дисципліни, до порядку, чистоти, навчили дітей дружно жити, допомагати одне одному, виховували в дітей культурні навички, вціплювали перші національні почування і любов до всього того, що рідне, українське.

В дитячому садку діти розвивали свої індивідуальні здібності, забавляючися, вчилися співати, танцювати національні танці, декламувати вірші... Велику увагу приділялося вихованню основ характеру і фізичному вихованню, щоб дитина виростила на чесного громадянина, здорова тілом і душею.

Перший дитячий садок в Німеччині заснував Фрідріх Фребель, ще в 1782 році. Він вважав дитячі садки необхідними для тих дітей, яких матері не мають ні достатнього часу, ні підготовки для виховання своїх дітей, вважаючи, що при допомозі виховання можна створити нове суспільство. Він закликав віддатися справі виховання маленьких дітей, створити для них світле життя і прекрасне майбутнє. „Будемо жити для дітей“ — писав він. Він вважав, що головну увагу треба звертати на релігійне і національне виховання,

по перегляді умоз, у яких доводилося працювати українській молоді в останніх роках існування Польщі й двох літ большевицької дійсності, з'ясував сьогоднішній загальний стан і обов'язки молоді на його тлі. Цілість нашого зорганізованого життя понесла поважні втрати. Сьогоднішній момент треба використати для заповнення всіх повсталих у ньому прогалів. Українська молодь мусить бути при цьому помічна, не може теж забувати й про зорганізування себе самої в таких формах і на таких принципах, які дали б їй можливість виховатися на повновартісних членів національної спільноти. Для запланування присутніх з метою організації, засобами праці й схемою організації, відчитано тимчасовий правельник О. У. Н. М. „Січ“ і перший об'їзник обласного проводу. З черги д. Попель Я. з уряду іменував його д. Романою куриним, віддаючи йому дальші провід зборами. По вписках присутніх у члени куреня збори ухвалили прийняти за патрона куреня полк. Евгена Коновальця, у висліді чого, повна назва куреня звучить: І. куринь ім. полк. Евгена Коновальця при Організації Української Націоналістичної Молоді „Січ“ у Станиславові. По вирішенні ще кількох питань внутрішнього характеру відспіванням національно о гиму збори закінчено.

РОС.

як основні підвалини буття і розвитку суспільства-нації.

Крім дитячих садків не менше значення мають дитячі приюті-захоронки, які повинні зайнятися дітьми-сиротами, що не мають обох батьків, або матері, чи навіть таких дітей, яких вихованням батьки з причини хвороби чи іншої не можуть зайнятися. Такі заклади повинні дати дитині не тільки захист-притулок, але знищити тяготіння до вулиці, виходити в них по цуття послуку керівникам і старшим, любов до праці, порядку і чистоти і разом з тим розкрити їх розумові і фізичні сили для майбутнього, більш систематичного навчання в школі, та громадської дисциплінованої роботи.

У нашу сучасну історичну хвилину, коли рук до праці зменшилося і жінки та матері мусять більше свого часу присвятити державній роботі, батьки і громадянство мусять подбати про дітей, щоб дати їм відповідну опіку, забезпечити дітям здорове національне виховання. Діти — це наша будучність, від виховання яких залежить майбутність нашої нації.

Дошкільне виховання в нас треба поставити на належне місце громадського виховання і в міру можливостей перейти на державні кошти, щоб дати можливість всім дітям, а головно біднішим, здобути високу освіту. Започаткувати цю роботу повинні відділи народної освіти, які вже повинні створити окремий відділ дошкільного виховання і накласти обов'язок на окремі громадські товариства та тією справою зайнятися, слідкуючи рівночасно за їх виконанням і розвитком.

Наші жінки вже не раз давали доказ широкій відданості праці для

добра свої держави, нації і тепер при створенні відповідних умов потраплять добре працювати на державній і громадській роботі. Жінка — це велика сила в хаті, в громаді, в державі, а тим більше тепер, у воєнний й повоєнний часи, коли багато мужчин впадо жертвою большевицьких розстрілів, у тюрмах, на полі бою і заплілі — вона мусить заступити опорожнілі місця. Проріджені ряди українського суспільства треба поповнити здоровою тілом і духом молоддю, яку ми повинні з початків від дитинства виховувати в національному, патріотичному дусі. Діти — це квіти, їм треба багато сонця й тепла, щоб вони росли, розвивалися, пишались красою і здоров'ям тіла та ясним умом, що потрапить скоро реагувати на всякий зазив громадянства й нації. Квіти в городі тішать око господаря, і чим краще ці квіти господар плекає, тим буйніше вони розвиваються, тим пишніше вони зацвітають.

Будьмо добрими господарями в своєму городі й на широкому українському полі, плекаймо діти-квіти, бо це один найважливіший наш обов'язок — закон природи, Бога й Нації. Загине цей нарід, у якого природний приріст населення падає, житиме вічно той нарід, коли він росте й здобуває собі простори. У нас, Українців ця справа вимагає багато свідомості й уваги. Простору в нас досить, ми зможемо його загосподарити, наша нація молода, здорова, але всі громадяни про цей закон і обов'язок мусять пам'ятати. Всі здорові громадяни повинні дати відповідний приріст населення не менше трьох членів родини, щоб нарід ріс, мужнів, а нація подбає про їх відповідне виховання.

Віддали народньої освіти, дбаючи про вчителів для шкіл, позинні рівночасно подбати й про виховниць до наших дитячих садків і захоронку. Основне в дитячому садку —

дати яскраві враження, барвисті образи здатні виховати в дітях радісне відчуття життя, жадобу знань, любов до України, до її великих справ, до її героїв і вождів. Своїми влучними оповіданнями виховниця викликає в дітях національну гордість і захоплення будівництвом нової держави, любов до праці, до знання, чого не може дати окремій дитині кожна мати зокрема в хаті.

У нас привикли дитячі садки провадити тільки в літні місяці, коли матері найбільше зайняті працею. Тепер, однак це не вистарчає. Ми маємо всі можливості дати дітям опіку на протязі цілого року і в зимові місяці, щоб діти і взимі могли вчитися й забавлятися в чистих світлицях садка, на свіжому повітрі, на снігу.

Р. Д.

По наших округах

НАДВІРНА. Дня 15. VIII. цього року відбулися загальні збори повітової ОНУМ „Січ“. „Січ“ існувала у Надвірній властиво ще три тижні тому під видом ріжних секцій та гуртків, а на цих зборах всі вони з'єдналися в одну ОУНМ „Січ“ з одним проводом. Поділ на секції змінився, але всі члени „Січі“ працюють у всіх поодиноких секціях. Після виявлення напрямних та діяльності „Січі“ серед української молоді, а зокрема серед молоді на терені нашого повіту, призначено виділ та референтів поодиноких секцій, а саме: українознавчої, військового вишколу, та спортивної. Всі секції вже працюють. Підготовлено реферат на тему: „Початки Київської Держави“, який буде прочитаний на других зборах, що відбудуться 21 ц. м.

Постановлено також вести курс німцької мови. Охотників зголосилось около 400 жінок і мужчин.

17 цього місяця відбулись загальні збори товариства „Жіноча Служ-

ба України“. На зборах вибрано виділ, ухвалено членську вкладку та визначено працю на найближчий час.

Цього самого дня відбулися загальні збори „Просвіти“, яку покликано до життя вибором нового виділу (старий большевики вивезли в 30 процентах). При „Просвіті“ поставлено провадиги курс німецької мови, на який зголосилось біля 400 жінок і мужчин, влаштувати імпрези, свята, реферати, перегляди преси, гутірги, урохоми-ти бібліотеку, та дбати про культурно-освітнє життя.

По зборах відбувся вечір, присвячений 25 літній річниці смерті Івана Франка. Дуже гарно була підготовлена доповідь, в якій підкреслено велетенські заслуги Івана Франка та його змагання для української Нації.

1) серпня відбулись другі сходи організації „Жіноча Служба України“. На сходинах була доповідь про становище та перемоги Німцької Армії на Україні, яку всі слухачі прийняли з великим зацікавленням. Опісля одна з членок запропонувала створити в Надвірній комітет допомоги тим, які в наслідок совітської політики (вивозів, арештів) залишились тим часом без засобів до життя. Пропозицію прийнято дуже прихильно. Створився комітет, а багато членок зголосилось до безплатної праці при кухні. Цього самого дня відбулись сходи членів „Просвіти“ та перша лекція німецької мови.

ХРИПЛИН. Село біля Станиславова, з вузловою стацією, під час большевицької інвазії і після неї висунулось на передове з дозко-лишніх сіл Станиславівської області так під оглядом національної свідомості, як і організованості. Завдяки кільком свідомим одиницям, під проводом о. Ярослава Крзавича і п. Петра Карабина удалось відсу-

нути організацію колгоспу мимо сильної нагінки зі сторони комісарів з району і області.

Пан Карабин Петро — бувший австрійський жандарм, а в 1918—19 роках булавний української жандармерії — був організатором і виконавцем рішень зорганізованої групи свідомих селян. А як тільки уступили большевики зі стації Хриплин, зараз же ця група людей зорганізувала в селі українську владу та міліцію і їх рішучості треба завдячити, збереження величезного майна, яке залишилося на стації Хриплин, де самої муки було у вагонах 300 тон, не кажучи вже про багато іншого добра, вони не допустили до зрабавання його непрошеними людьми. Дали зараз знати до Станиславова начальникові господарської комісії, зорганізували 120 підвід з сусідніх сіл і усе це добро перевезено до ма'азинів міста Станиславова, де віддано за поквітуванням пана Цимбалістого.

За часів большевиків першим головою сільради був гром. Рибак — здекларований перед війською комуніст, про якого селяни кажуть, що як голова був дуже добра людина. Однак, скоро його звільнили з цієї посади, бо був занадто добрий для селян, а назначили головою Гарапка, який разом з секретарем Гашиньським сильно дався в знаки селянам, бо виконував сліпо волю ком'сара району Баконенка.

Ось маємо наглядний приклад, як то колишні комуністи, бачучи в дійсності як виглядає комуністична влада влічувались з комунізмом, а противно, деякі наші колтуни стали комуністами задля влади і наживи.

Розмовляв я зі селянами на ріжні теми, як освітні, господарські, військові, і дійшов до висновку, що всі дуже радіють приходом Німців, дружно наводять лад і порядок, в селі і мають повну надію, що з покінченням війни Провідник —

За виразну національну лінію

В одному з попередніх чисел нашої газети була поміщена коротка стаття, в якій автор висловив застереження, щоб не обсаджувати відповідальних становищ людьми „національно прихильними“.

Застереження безумовно слушне. Та ми хотіли пригадати, що автор призабув про ще одну, далеко цікавішу категорію громадян, яких цифра доволі позажна, а й ще напевно зростає, про категорію людей, які взагалі не мають точно визначеної національної краси. Це в більшій частині — на тривогу українзовані „українці“.

Похід Німецької армії на Україну та розвал пародійної большевицької держави дозволив українській нації вийти із катакомб підпілля та дати вияв своїм, тамованим віками, національним змаганням. Український націоналіст станув як рідний брат біля німецького вояка, щоб взяти участь в упорядкуванні нової Європи. На західно українських галицьких землях створилась конюнктура догідна для українців. Безумовно, не було ще конюнктури за час 19-літнього існування польської держави. Були за те сприятливі обставини для „полякуф греко-католиків“, для „загородових шляхтичів“, ріжних „старорусинів“ та інших подібних продуктів брех-

ливої польської статистики. Тільки не для українців.

Ріжнотанітна конюнктуральність років 1919—1941 вивчала в д українського народу справді твердої національної характерності, щоб вміти — може переважно у життєвих моментах поодиноких одиниць, не захищатися національно, задержати ясний національний характер одиниці і народу.

Бути прямолінійним, правдивим, стійким Українцем, не зважаючи на незідрадні роки панування польських денационалізаторів чи майже 2-літнє лихоліття азійської більшовицької дичі, не було все таки спеціально легко.

Ал: й ця ріжнотанітна конюнктуральність обставин зраджує тек, на жаль, конюнктуральність людських характерів. Це прикра життя правда. Ми були свідками, як в роки сильного денационалізаторського натиску польських пануючих кіл і на українство, слабші одиниці, може задля хліба, змінювали свій обряд та переходили на р. м. католицизм. (Як би не було цих віроісповідних ріжниць між нами і поляками...)

Ми були свідками, як менше свідомі та національно не вироблені елементи села давались заманути на нереальні польські обіцянки та

вступали в „кулка шляхти загородовей“, розбуджуючи в собі, під впливом польської агітації буцімто пристані віками шляхетські інстинкти. Як ці інстинкти насправді виглядали, ми могли бачити хоча б в осідку шляхетчини, в селі Боднарові.

Пам'ятаємо добре цей рзріз, типову „шляхетську віру“, яка повстала між табором таюшних громадян-українців, та „ушляхоцоних загородових“. Таке діялося і по інших українських селах, а терпіли і в цьому демольогалі українські члени, руйнівні кооперативи, спершу биті тільки шиби передових сільських громадян. Коли ж аргументи шляхти здавались замало переконливими, чи село „надто во-роже польській державі“ — тоді сама держава присмирювала бунтарів. Загін КОП'у чи іншої військової частини робив пацифікацію. Виновників, якщо не повтікали до міста, вбивав. Відвідував обов'язково місцевого українського священика та обов'язково, во ім'я конкордату з Апостольською Столицею, зневажав Католицького Пастиря.

У хвилі таких і подібних курсів були серед українців — чи радше громадян, про яких у цей момент краще сказати — українського походження — люди, що відповідно до обставин змінювали свою національну шкіру. Одним словом — підприсмичиві та життєоборотні типи.

Пощо ж було признаватись до українства за часів польської держави, коли цей „дешевий“ (так могли зручно виправдувати свою совість) патріотизм не конче то мав позитивні гороскопи. „Неблагонадьожно“ по-російськи. І такий свіжоспечений полячок — змінив для всякої безпеки ще й свою віроісповідну метрику, ставав в очах держави „льоальним обивателем“, доставляв „теплу“ посаду на „колеї“, в магістраті, інших державних установах і континував своє мізерне живітіння. Коли ж Польща, над наївні сподівання свого уряду — програла війну з Німеччиною, а „Малопольська“ перейшла була під окупцію Совєтів, заблисла хвилеза конюнктура для українців (бо якраз у перших місяцях большевицької влади була нагінка на бувших польських офіцерів і полцаїв). Наші „gente Rutheni“, як слушно сказав середньвічний Галь — в легкім поденервуванні за популярність, прийнятої давніше національності, найшли радикальний спосіб: давай афішувати свій, знаний прецінь з давніших літ (хто ж би відважний був посумніватись!) — українізм. Про віроісповідання большевики не питали. І так ці хамелеони зуміли з'яйти порозуміння і зі Совітами. Не хочемо вже згадувати про те, що багато з них було не тільки пасивними „льоальними“ громадянами „Радянського Союзу“,

Геній Німецького народу Адольф Гітлер і нашу країну — дискрикт Галичину влучить до Великої України, щоб ми, нарешті, зажили державним вільним життям в дружбі з націями, що в ім'я вселюдських загальних ідеалів визволили Україну від варварської большевицької навали.

ІВАН СМОЛИНСЬКИЙ.

ОТИНІЯ. Багато знищення принесла війна отинійському району. Большевики від першого дня війни стратили віру в перемогу, а азійська ненависть до фашизму казала їм нищити все, по дорозі, що попало. Військо тратувало й виконувало збіжжя та годувало ним коней, крамниці розбивали, кооперативну базу розбито й знищено товари, аби тільки людям не лишилось більше, як вони мали в своєму червоному раю.

Минуло лихоліття, люди zorganizовано взялися до роботи. Селяни працюють на своєму полі і в радгоспі, де вже вижато все збіжжя й відповідно збережено. Млини працюють і доставляють цекарні муку на хліб. Місто забезпечено хлібом і всіма харчовими продуктами, які привозять кооперативи з сіл. Всі продукти від 15 серпня розподіляються за картками.

Спортове товариство "Січ" проводить раз на тиждень муштру з мужчинами й двічі на тиждень товариські сходини з рефератами на виховно-політичні теми.

Голова Тимчасової Управи п. Микитий згуртував біля себе весь актив містечка й налагодив зв'язок з селами. Вже приступлено до направи головної дороги.

Добре працює організація "Жіноча Служба Україні" з п. Бенешовою в провіді. Ця активна жінка зуміла потягнути за собою все жіноцтво. Вона головний організатор патріотичних свят і синавня пам'яткових могил по селах.

З учителів віддано працює в місті п. Винтовяк, вчитель с. Струпкова, на всякій роботі, щоб тільки чим скорше

роботу в районі поставити на належний ґрунт, щоб усі громадяни відчули благодать визволення з большевицько-жидівського ярма.

П. ГАРМАТЮК.

СЕЛО ПІДВЕРБІ. Дня 19 серпня ц. р. відбулось в нашому селі небувало велике свято — свято визволення від большевицьких варварів. Ранком того дня громадяни сіл: Незвиська, Гарасимів, Живачів та Ісаків під проводом священиків та місцевих провідників в святочному настрої зібрались на площі біля могили, висипаної на пам'ятку Поляглих Борців за Волю України, щоб помолитись та подякувати Богові за даровану волю. Польову Службу Божу відправив о. декан Вольчинський в асисті о. Гавдушка, о. Братика та о. Атаманюка. Під час Богослуження співав місцевий мішаний хор під управою п. Бойчука — управителя школи. Пісню "Боже Великий, Єдиний", закінчено Службу Божу.

По Службі Божій відправлено паныхиду за поляглих Героїв. Потім виступали з промовама о. Братик — парох села Живачева, п. Місюра з нашого Обертинського району та п. Сокалюк з Товмачського району, в яких вони подали перебіг історії боротьби українського народу за свою державну незалежність від 1918 р. аж по сьогоднішній день та про великі страждання і переживання нашого народу після Великого Зриву до самостійності.

Хорозими піснями, деклямаціями та кінцевою промовою о. Гавдушки закінчено це свято, яке залишило в серцях незатерте вражіння.

Слід би згадати про те, що на чолі походу їхала кінна бандерія біля 40 чоловік. В святі взяло участь понад 4 тисячі людей, які зложили добровільні датки на національний фонд в сумі 730 карбованців.

танно, на довгому протязі років творила своєрідну клясу людей із своєрідною психікою та ментальністю.

Ця різнобарвна, а втім безбарвна інтернаціональна маса всюктувала в себе дуже швидко всякого свіжого українця, що найшовся на міському ґрунті, найагітніше українця-селянина, що вигнаний злиднями з рідних ланів, чи збанкрутований українськими кольтоністами втік за заробітком до міста. В основі здоров'я — примітивна, тому й безкритична селянська душа скоро втягалась в пролетарську масу, що з нею єдино її може почуття спільних, невідрадних буднів робітничого життя, тратила скоро свій питомий національний змісл, і швидким темпом — ассимілювалась, це значить, сільські емігранти прищасливішим для них складанні обставин, підучившись якогось міського ремесла — змінiali свій віроісповідний обряд дівастали "посаду", зривали із своїм українським походженням та ставали добрими поляками чи в найгіршому разі "поржондними русинами".

Ті, що спольонізувались офіційно, (бо їм не пощастила химерна доля) польонізувались за те без урядової документації.

Це ті, що їх втягали в круги своїх впливів жидівські комунари та інше деструктивне шумовиння. І тут, під покришкою комуністичної інтер-

КРЕХІВЦІ. В неділю 17 серпня в с. Крехівцях відбулись загальні збори товариства "Просвіта". В приміщенні, де колись містилась читальня "ТСА", зараз міститься українська домівка. Сала заповнена щиріть людьми. Тимчасовий голова п. Загайкевич відкрив сходини, що вперше після двохлітньої перерви прибрали офіційний характер та уділив слова проф. Лазарукові Ярославові — делегатові філії "Просвіти" в Станиславові. Делегат привітав присутніх по звільненні з большевицької неволі та накреслив шляхи праці в читальні. На початку всі повстанням з місць за одноквилинною мовчанкою вшанували пам'ять поляглих та замучених НКВД-істами членів місцевої читальні "Просвіта". В своїй промові м. Лазарук закликав всіх до твердої, послідовної, солідної праці всіх громадян у всіх ділянках просвітляської праці, заохотив до відновлення аматорського, хорového та музичного гуртків, унарядкувати бібліотеку. Референт закликав кожного громадянина до чесної поведінки, щоб нічим не силамити сеньожовтого правора та доброго імені Українця. Сходини закінчилися відспіванням національного гимну.

В селі ТЯЗЕВІ відновили свою діяльність громадські товариства: "Просвіта", "Січ", "Союз Українок", "Сільський господар". Тепер всі товариства на найближчу неділю підготовляють велику святочну академію.

В селі ЧЕРНИСВІ, драматичний гурток товариства "Просвіта" відіграв виставу "Встайтесь не було сили", а зараз підготовляє п'єсу "Гетьман Подуботок".

В с. ХОМЯКОВІ висипамо пам'ятну могилу.

В МИКИТИНЦЯХ працює дитячий садок.

В с. ЗАГВІЗДІ 17 серпня відбулися загальні збори товариства "Просвіта". Ради "Сільського Господаря" в селах Піддечарі і Загвізді розпочали свою діяльність.

національної філіантропійної ідеї викривлювали душу українського робітника, який — навіть в комуністичній, не стисло польсько-національній організації — ставав національним перевертнем. Нам добре відомі ці (хочемо уникнути непотрібної іронії), інтернаціоналісти, як з українських Володимирів — ставались популярними "Владками" (але це ім'я за те вже інтернаціональне...) з Остапів "Юзками", з Михайлів "Міхалами" і т. п. Треба це гам'ятати, що коли такий збаламучений український меремський тип женився найчастіше з полькою, то його діти обов'язково ставали римокатоликами — поляками, звичайно без різниці — сини чи доньки. Відомо вони вже не чули рідного, українського слова, хіба, як батько часом посварився з мамою, чи підхмелений вернувся вечером з роботи. За те, як поляк одружився з українкою, то його дм був наскрізь польський. Але ж бо це злісно — це був поляк; чи не в комплемент поляка?

Цікаве тільки, що як спитається цих національних ренегатів котрі орієнтуються у цій хвилині на Українців, бо політичний в тер повівся, покищо, в цю сторону, — чому вони не були знані як українські націоналісти за часів Польщі чи Совітів, почуєте типові для кожного слова виправдання: "Бачите, я старий українець-націоналіст, я служив на-

СЛІДАМИ УСМІХУ

Маленька річка

Ніколи я не був над Збручем. Тільки уявляю собі: це мусить бути глибокий, непрохідний яр, куди мов бриз прорізується в'длива течія цієї дикої ріки. Дивна вона тим, що її вода тільки вглиб та врізується вона в землю на все нижче та нижче. Хоча вбо цього місці зробити відкриття по геології. Жодна на світі ріка не привила такої величезної ерозійної сили. Це в XVIII столітті там була ідея, Гривніна, нікому про ріку й не снилася а люди їдали спокійно до сьогодні в гості.

В надзбручанських селах ходить така легенда: скільки разів над Збручем летить гук війни, або хоча впаде опитріска з перебудови європейської хрест в його воду, вода набирає незвичайно роз'єднуючої сили. Вистарчить капля на кам'яну плиту — і вона розколюється, величезне дерево розколюється навіть вогонь розприскується в усі боки. Людина мп'ється — думає вночасно подвійними думками, бачить чогось зовсім протилежного, діє двома язиками, які починають сварити (Мужі, бережіть жінок!). Наслідок — страшний. Як тільки зійдеться двох жінок, відразу чотири думки в кожній справі, з тим, що дальше ця сила в квадратному відношенні. Отже, — має 16 думок, 6 — 36 і т. д. Вистарчить, щоб зібрався невеликий гурток а будемо мати сотню поглядів, п'ятсот політичних тенденцій, триста шапцепцій економічних і знаменитий витит в самопожиранні. Але, кажуть, прийде час, коли люди знайдуть спосіб не піддатися фатальним чарам ріки. Тоді вона висхне і хмарою перекриє свої води у Сян і Буг. Там повстануть непрохідні яри, а з річки Збруча сліду не стане.

Всі в члені „Просвіти“

віль в українських арміях, боявся свою шкуру, могли б були мов арештувати, вивести, мусів...".

Та зле тільки, що націоналізм знає мусу на національне дезертиство, чи конюнктуральне левіювання. Націоналізм признає лише націю та безкомпромісну відданість її.

Тому, панове „українці“, що численно засипуєте картами згоджень конскрипційне бюро та ретете справді, як гриби по дощі, що вистовбу в чергах до бюро естрації праці знайте одне: на Українцям, не залежить на національних спекулянтах, що за рубожовто-вакитно і стяжечки та кака слів спольщеної рідної мови можете купити „посади“.

Право на неї мають ті, що дождали, що пройшла Голгофту українського народу з достойною відданістю, що заховали виразну національну лінію, що зуміли бути Українцями тоді, коли за це саджали в Картузької Берези, чи інших сиводів польської державної (сепаратистської, коли за це побивали в експедиційні польські військові гони, коли за приналежність до української національності звільняли з праці, пускаючи на язву безробіття, коли українців винищували та „корчували“ московські чекісти

Б. Ю. З...

Загальні збори читальні „Просвіта“ в Братківцях

ФЕЙЛЕТОН

РОЗТЯГНУЛИ НАЧАЛЬНИКА

В неділю 17 цього місяця відбулися Загальні збори читальні „Просвіта“ в Братківцях з участю представника філії „Просвіти“ в Станишавові п. інж. Боринця Данила. На зборі явилось біля 50) людей. Головою президії обрано п. інж. Боринця, який вголосив доповідь. В ній вказав на ціль та завдання „Просвіти“: „Просвіта“ має виховати людей на свідомих та культурних громадян, які були б здібні будувати свою державу та змогли надати обличчя новій державі, яка вилітає на грані двох світів: Європи та Азії. Опісля перейшов до історії України та в коротких словах з'ясував боротьбу українського народу за свою незалежність, посилаючись на заснування Київської держави, аж до сьгоднішніх часів. Український народ героїчний, та має в собі творчу ініціативу, доказом чого є творення різних культурно-освітніх інституцій між іншими й „Просвіти“ в час катастрофального положення, гніту, та переслідування. Вкінці доповідач закликає всіх до праці, радить займати вільні місця в містах, щоб їх з українизувати, бо місто — це серце держави.

Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять найкращих працівників читальні „Просвіта“ в Братківцях та довголітніх членів ОУН, яких НКВД-исти тортували в Станіславській тюрмі та засудили їх на 8 років тюрми: Федора Михайла, Ількова Дмитра, Івасюка Івана, Кап'яка Михайла, та на кару смерті Івасюка Михайла.

Під час виголошення кожного привітання присутні гриміли „Живе Вітчизно“ та „Героям Слава!“ виявили інтерес до великого чину та одночасно обіцянку продовжувати далі діло, яке наказує здобути або вмерти. Всіх в ще згаданих — ув'язнених і закатованих прийнято в повеселі члени чит. „Просвіта“.

Опісля приступлено до вибору виділу читальні. Одногласно вибрано на голову читальні п. Березу Засіля, а головою ревізійної комісії п. Гетмана Дмитра. Рівночасно порушено справу членських вкладок. Багато селян зараз же на зборах вплатили членські вкладки готівкою до кінця року.

Новий голова читальні п. Белей своїм короткій та палкій промові з'ясував етапи розвою та занепаду „Просвіти“. Ціль і завдання „Просвіти“ — це виховати не лише чесних, характерних громадян, але навчити їх глибокого патріотизму та самопосвяти для добра батьківщини. „Просвіта“ — це фортеця нації.

Цього ж дня в селі відбулися збори „Сільського Господаря“. Вибрано нову Раду, головою якої обрано Івасюка Петра.

Збори закінчено відспіванням національного гімну.

ЖИРАК ВАСИЛЬ.

Адміністрація газети „УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО“

приймає оголошення

щоденно від год. 10-14.

Площа Міцкевича ч. 2.

ГОСПОДАРСЬКИЙ КУТОК

Сілосування кормів

Головна вартість сілосованих кормів полягає в тому, що вони майже повністю заховують всі прикмети свіжих зелених рослин через що впливають корисно на продуктивність та розвиток домашніх тварин. Крім цього сілосування це один з кращих заходів переховування кормів, бо як вказали досвід, добре засіловані корми можна переховувати протягом декількох років.

Зсіловувати можна такі рослини як наприклад: кукурудзу, сояшник, мішанки в'яко-вівсяні, горохово-вівсяні, люцерну, сою, еспарцету. Бур'яни: люба, полин, шуваріта.

Відпадки польового та огородинного господарства, як листя буряків, брукви, моркви, відпадки сільсько-господарської промисловості як жом, бараболяна м'язга, та броварняна дробина.

Збирати сировини рослинні для сілосування належить в часі цвіту. Зсіловувати можна тільки доброякісну сировину, не гнилу, не запліснялу та не засмічену землею та іншими шкідливими домішками або отруєними речовинами як дурман, чемериця та інші.

Найпростішою спорудою в якій можемо перевести сілосування це звичайна яма викопана в землі, округлої форми, з прямовисних стінок глибока від 2,5—3 метрів. Ширину ями достосовуємо до її глибини при чому треба пам'ятати, що ширина, як правило, повинна бути меншою від глибини. В цілі забезпечення сілосної ями від доступу води та повітря, які звичайно є причиною того, що засілований корм псується, дно її та стіни викладаємо цеглою або цементом.

При вичислюванні величини ями треба виходити з розрахунку, що на одну дорослу штуку рогатої худоби треба біля 4 тони сілосу, а один метр куб. ями сілосної містить в собі біля 6 цент. корму.

Перед приступленням до сілосування яму докладно очищуємо та дезинфуємо вапневим молоком. Коли все як слід приготіване приступаємо до сілосування. Праця повинна бути так зорганізована, щоб сілосування, включно з накріттям ями, було в одному дні закінчене.

Заготовлену в полі сировину, мішанку в'яко-вівсяну, листя буряків, чи якусь іншу, перевозимо до місця, де знаходиться сілосова яма. Тут роздрібнюємо сировину на січкарні і в такому виді складаємо в яму.

В ямі укладаємо сировину, в міру як вона пошугас, верствами, рівномірно по цій площі та добре утовкаємо довбенькою. Найдокладніше належить утовкати при стінах ями. Наколи сілосна яма буде вже заповнена до верху, її накриваємо. Накріття ями один з найважливіших заходів від якого залежить якість сілосу і тому, його слід переводити дуже докладно і сумлінно.

В цій цілі на утрамбовану сілосну масу накладаємо верству вогкого трачнина або торфу, глибиною 3—5 см., а потім верству добре розмішаної глини 10—15 см. За накріттю в цей спосіб ямою слідкуємо ще через декілька днів. Слідкувати мусимо тому, що сировина в ямі осідає, глина якою покрита яма висихає, а через утво-

рені дорогою осідання та висихання глини щілини, до ями могли б дістатися вода та повітря, які є причиною того, що сілоси псуються. Тому якщо ми тільки зауважимо, що глина, якою накрита яма, потріскала і повторилась на її верхній щілини, замазуємо їх рідкою глиною.

Замазування повторюємо так довго, поки не припиняться осідання та в глині не перестануть появлятися щілини. Після цього покриваємо яму ще одною верствою глини на 25—35 см. грубо. Для кращого забезпечення перед дощами, було б добре накрити яму с'лом'яним дашком.

По трьох місяцях сілос можна використовувати.

Щоб мати багато доброго молока

1) Треба мати добре пасовисько, на якому багато солодких трав (райграсу, костереву, мітлицю, купчатку, гребіну, тимофійку) і мотилькуватих рослин (білої конюшини, вичок, хмелевої люцерни). Очевидно, що пасовисько треба скоротити, гноїти (томасівкою і кайнітом), підсіяти й висіяти частками;

2) Треба мати здорові, молоді й молочні корови; найбільше молока дають корови між 4 і 6 телями; на прихвонок оставляється теличка від молочних коров і по бугав, якого предки визначалися теж великою молочністю;

3) Кожу корову запускати (не доїти) звільна, але доконче хоч на 4—6 недінь перед отеленням;

4) Годувати корови все в той самий час здоровими й таними пашами, в яких багато білковини, та як слід поїти їх, траву й конюшину косити вчасно, як цвітуть, бо пізніше багато з них бадилляного молока, а хісна мало;

5) Держати корови зимою в чистій теплій стайні (12 ст. Реоміра, дбати вже тепер про стайні на зиму), де добре повітря без продуву й багато світла, поводитися з ними все лагідно, чистити щодня щітков, держати їх ясла в чистоті й навіть зимою дбати, щоб вони мали досить руху на свіжій повітрі;

6) Доїти корови тричі щодня, масуючи вим'я, все чистими руками й аж по витертю сухою платиною, доїти не двома пальцями, але цілими жменями, рівно, сильно, скоро, приязно „на хрест“, тобто зразу, напр. передню праву й ліву задню дійку, потім обидві другі, видокувати до останньої каплі, бо молоко твориться головню в часі доїння й коли в перших струях молока корови є кругло тільки 1 проц. товщю, то в останніх в 6—7 процентів.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ ТА ЦЕХ УКРАЇНСЬКИХ РЕМІСНИКІВ

ВІДНОВИВ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

Прочитайте всіх купців і ремісників у власному інтересі зареєструватися якнайскорше. Звертатися на адресу: вул. 3-го Мая 26 в год 9—1 і 4—7.

С. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

Die Preise für landwirtschaftliche Produkte, welche in Kraft getreten sind:

Цини на господарські продукти, обов'язуючі для всіх:

ABSATZ 1.

Preise für Getreide und Hülsenfrüchte. Die Preise verstehen sich pro 100 kg. netto loco Annamensstelle oder Mühle:

Table with 2 columns: Product name (e.g., Korn, Weizen, Futtermittel) and Price (Rbl.).

ABSATZ 3. Teigwaren.

Table for flour products (Weizenmehl) with prices per 100 kg and per kg.

ABSATZ 4.

Table for grain products (Gneupen und Grütze) with prices per 100 kg.

ABSATZ 5.

Table for coffee products (Koffeersatz) with prices per 100 kg.

ABSATZ 6.

Table for oil products (Ölsamen) with prices per 100 kg.

ABSATZ 7.

Table for straw and hay (Heu und Stroh) with prices per 100 kg.

ABSATZ 2.

Einkaufspreise für Brotgetreide in der Mühle. Preise für Mehl und Brot.

Table for bread grain prices (Brotgetreide) with prices per 100 kg.

DIŁ 1.

Цини на зернові і стручкові плоди. Цини розуміються за 100 кг. нетто льоко заготпункт або млин:

Table for grain and legume prices (Зернові і стручкові плоди) with prices per 100 kg.

DIŁ 2.

Цини закупки в млині за збіжжя на хліб. Цини на муку і хліб.

Table for flour and bread prices (Цини закупки в млині) with prices per 100 kg.

Цина для споживців за 1 кг пшеничний грис за 100 кг житий хліб мішаний...

DIŁ 3.

Вироби з тіста: за вироби з 75% пшеничної мука за 100 кг...

DIŁ 4.

Крупи і каші за 100 кг льоко млин: пшеника, ячмінна каша, гречані крупи...

DIŁ 5.

Кава-намістка і кава-побавка: цина за 100 кг льоко фабрика...

DIŁ 6.

Олійні насіння за 100 кг: ріпак і ріпачок, льон, конопляне сім'я...

DIŁ 7.

Сіно і солома за 100 кг. льоком заготпункт: сіно лугове солодке, квасце...

ХРОНІКА

28 СЕРПНЯ 1941. СЬОГОДНІ — четвер: Успення Пр. Богородиці. ЗАВТРА — п'ятниця: Пер. пер. обр. Госц. ПІСЛЯЗАВТРА — субота: Мпрона муч.

Це число з технічних причин виходить з запізненням. РЕДАКЦІЯ.

Збірка на прапор і пам'ятник: Др. Теодор Белей і Лідія Белей — 100 крб., викликають: інж. Семкова, Др. Гробельного, Др. Пристабову, інж. Пристай і Др. Івана Белей.

З читальняного життя. В неділю 17 ц. м. делегати філії товариства "Промісвіт" відвідали читальні в Книгинині-Майлах, Крехівцях і Тязеві.

В Книгинині-Майлах читальняна діяльність відновлена. Домівка урядкована, натомість бібліотека дуже здекомлектована. Голова читальні п. дир. Петрицький дуже енергійно береться до роботи і є надія, що читальняне життя попливе бистрою хвилею. На сходинах було присутніх понад 50 членів. Промовляли делегати Др. Хмилевський і проф. Ленкий, а врешті дуже налку промову виголосив голова читальні.

Читальня в Тязеві зарепрезентувала себе дуже корисно. Домівка, бібліотека та інше читальняне майно все врятоване. Нарід цілими родинами приходять до читальні. Читальняні гуртки та секції розпочинають свою діяльність. На сходинах делегатом з рамени філії був п. Наконечний.

Механічна ткаляня в Станиславові, що міститься при вул. Гарбарській чинна з перших же днів звільнення м. Станиславова від червоних.

За совітів фабрика находилась виключно в жидівських руках, тому не дивно, що не було кому подбати, щоб зберегти майно фабрики. Багато майна розграблено, одначе, устаткування фабрики та машини залишились ненарушеними.

Фабрика виробляє гудульське подолно, останнім часом теж і рушники. Багато сирівцю індивідуально складають селяни, які дуже задоволені з виробів фабрики.

Просимо надсилати дописи до нашої газети на адресу: Редакція "УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО" Станиславів, пл. Міцкевича ч. 2.

Дрібні оголошення

(за оголошення Редакція не відповідає)

Розшукую мужа ПРОЦЕНКА ВА-СИЛІЯ, сина Онуфрія з с. Палагичі, змобілізованого 24-го червня 1941 р. та вивезеного в напрямі Чорткова. Ласкаві відомості: с. Палагичі, повіт Станиславів, Проценко Віра. 1-2

Розшукую мужа БОРИСА ЯРОСЛА-ВА з м. Станиславова, змобілізованого 23 червня 1941 р. Правдоподібно поїхав на Чортків та пропав без вісті. Ласкаві відомості: Станиславів, вул. Семірадського ч. 8. Борис Ольга. 1-1

Розшукую брата БАБІНЧУКА МИ-КОЛУ зас. Старий Лисець, змобілізованого 22 червня 1941 р. та вивезеного в напрямі Чорткова. Ласкаві відомості: с. Старий Лисець, повіт Станиславів, Бабінчук Анна. 1-1

Розшукую брата ДРЕКАЛА ПИЛИПА з с. Старий Лисець, змобілізованого до червоної армії осінню 1940 р. Перебував у м. Горький до початку війни. Ласкаві відомості: с. Старий Лисець, повіт Станиславів, Мельник Анна. 1-1

Розшукую жену ФЕДОРОВУ АННУ з м. Станиславова, вивезену червоними в останні дні червня ц. р. в невідомому напрямі. Ласкаві відомості: Станиславів, вул. Сапінжиська 61. Пліс Іван. 1-1

Розшукую мужа ЛЕНІЧА ПЕТРА-сина Олексі з с. Угринів Горішній, змобілізованого 15 квітня 1941 р. до Каміньки Струмилової на працю; перед війною вивезений до Татарова, опісля пропав без вісті. Ласкаві відомості: с. Угринів Горішній, пов. Станиславів, Лещич Марія. 1-1

Розшукую мужа ШАГА ЙОСИФА, сина Василя з с. Угринів Долишній, змобілізованого 15 квітня 1941 р. до Каміньки Струмилової на працю. Перед війною вивезений до Татарова, опісля пропав без вісті. Ласкаві відомості: с. Угринів Долишній, пов. Станиславів, Шаг Анна. 1-1

Розшукую ПЦЕРБАНЮКА ПЕТРА з с. Підлука, п. Станиславів, який змобілізований до війська в травні ц. р. в станиславівській військовий магазин при вул. Сапінжиській. Вістку прошу подавати на адресу друкарні: Станиславів, Сапінжиська 4. 2-1

КІНО "ВІКТОРИЯ"

"ГОСПОДАРСТВО МУЖЧИН" Додаток: новий тижневик. Початок: год. 5 і 7-15 в неділі 1-15, 5, 7-15.

КІНО "УРАНІЯ" "СУПРУЖНИЙ ОБМАНЕЦЬ" Додаток: тижневий огляд. Початок: год. 16 і 18.